

بسم الله الرحمن الرحيم

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای غا منهای ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۲۹۶۲-۱/م مورخ ۱۳۶۲/۹/۱۷ :

سیر لایحه تمیزات را از تاریخ ارسال آن به شورای نگهبان تا تاریخ اعلام نقص و مغایرت آن با قانون اساسی و مکاتباتی که بعد از آن صورت گرفته است به استحضار جناب عالی میسرماند :

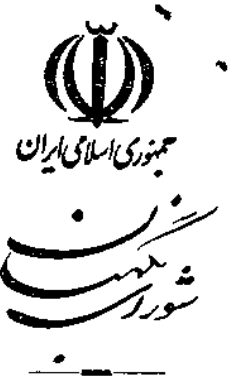
لایحه تمیزات از سوی مجلس شورای اسلامی پیوست نامه شماره ۲۸۶۳/ق مورخ ۱۳۶۲/۵/۲۶ برای شورای نگهبان ارسال شده است و در تاریخ ۱۳۶۲/۶/۵ طی نامه شماره ۱۳۴۷ از سوی شورای نگهبان بموجب اصل نود و پنجم قانون اساسی اعلام استمهال گردیده است و سپس در تاریخ ۱۳۶۲/۶/۱۰ طی نامه شماره ۹۵۵۱ که فتوکپی آن ضمیمه است به علت عدم رعایت بند ۲ اصل یکم و پنجاه و هشتم قانون اساسی در تهیه آن اصل بررسی و تصویب آن را از سوی مجلس شورای اسلامی غیر مستبرمینما بدو ضمن اعلام صریح لزوم ارجاع آن به شورای عالی قضائی جهت جلب نظر اکثریت اعضاء شورای مذکور و ضرورت تصویب مجدد آن در جلسه علنی یا بوسیله کمیسیون به مجلس شورای اسلامی بازگردانده شد به این ترتیب شورای نگهبان چند روز قبل از انقضاء موعده مقرر قانونی و نه در آخرین ساعات قانونی نظر خود را به مجلس شورای اسلامی اعلام کرده است با این اعلام نظراً بلاغ لایحه برای اجرای آن نقص اصل نود و چهارم قانون اساسی و عسلاً گنار گذاردهن شورای نگهبان است بدیهی است قانوناً هیچ مقامی حق رد و اعتراض به نظر شورای نگهبان را ندارد.

مذاکره ریاست محترم مجلس شورای اسلامی پس از سی و چهار روز طی نامه شماره ۵۰۶۰۰۰/۲۵۰ مورخ ۱۳۶۲/۷/۱۲ که چهار روزه بعد از آن تاریخ یعنی در تاریخ ۱۳۶۲/۷/۲۸ به شورای نگهبان واصل شده (فتوکپی آن پیوست است) شخصاً اظهار نظر نموده اند که اعتراض شورای نگهبان قابل قبول نیست و از سوی خودشان مهلت جدیدی تعیین کرده و از شورای نگهبان خواسته اند که نظر خود را ظرف مهلتی که ایشان تعیین نموده اند اعلام نماید. با اینکه جواب این نامه واضح بود زیرا قانوناً ایشان موظف شدند که نظراً اعتراض و شورای نگهبان را قبول فرمایند و علاوه بر این مطرح کردن نظر شورای نگهبان در مجلس شورای اسلامی و کسب نظر نمایندگان محترم نباید نظر شخصی خود را نسبت به لایحه ای که جریان قانونی خود را طی کرده و از سوی شورای نگهبان برای رفع نقص قانونی و مراعات قانون اساسی به مجلس شورای اسلامی بازگردانده شده اعلام نموده تا تعیین مهلت جدید نظری غیر از نظر اظهار شده بخواهند.

اینجا نب برای اینکه تا ما ایشان بلا جواب نماند طی نامه شماره ۹۷۹۸ مورخ ۱۳۶۲/۸/۴
 پاسخ داده آنگه مفاد آن این است که: حال که موضوع عدم کسب نظراکثریت اعضا شورای
 عالی قضائی در تهیه لایحه مطرح شده است بجا بود رئیس محترم مجلس نیز برای تشییع
 موضع قانون و بطور صریح از شورای عالی قضائی وضع لایحه را از لحاظ جلب نظراکثریت
 در تهیه آن استفسار نماید پس از هم به این تذکرات توجه نشده و لایحه ای را که شورای
 نگهبان نسبت به آن از لحاظ عدم رعایت قانون اساسی اظهار نظر کرده و حتی به فحوائ
 نامه های شورای عالی قضائی به مقام رئیس جمهوری و مجلس شورای اسلامی این عدم رعایت
 مورد اعراف شورای عالی قضائی واقع شده است و علاوه شورای نگهبان تذکر داده است که
 موارد و موادی از آن منطبق با موازین شرعی نیست برای اجرا به عذر اینکه شورای نگهبان
 در موعد مقرر یعنی موعدی که ریاست محترم مجلس شخصاً و از جانب خود بعد از اظهار نظر
 رسمی شورای در موعد پیش بینی شده رفقانون اساسی معین نموده اند ابلاغ کرده اند لازم به
 تذکر است که در رأی مطبق با این موضوع از سوی ریاست محترم مجلس شورای اسلامی از
 شورای عالی قضائی سه روز قبل از ابلاغ لایحه جهت اجراء سوالی شده است که مقتضی بود
 لااقل تا وصول جواب و ارسال آن به شورای نگهبان و وصول پاسخ شورای نگهبان از ابلاغ
 لایحه خودداری شود معذالک قبل از وصول جواب لایحه ابلاغ میشود و شورای عالی قضائی
 در تاریخ ۱۳۶۲/۹/۲ یعنی بیست و سه روز بعد از ابلاغ لایحه به نامه ریاست مجلس پاسخ
 داده و پاسخ مذکور از سوی مجلس در تاریخ ۱۳۶۲/۹/۱۴ به شورای نگهبان ارسال شده
 است در این نامه نیز با توجه به شرح فوق بوضوح دریافت میشود که ابلاغ لایحه جهت اجراء
 خلاف قانون اساسی واقع شده و باید فوراً از اجراء آن جلوگیری شود.
 و اما اینکه با ذکر عبارت اصل نود و چهار رفقانون اساسی گفته شده است شورای نگهبان
 برخلاف نص صریح این اصل عمل کرده است مثل این است که به معنی نص و صریح توجه
 نشده است. آیا جمله " مصوبات مجلس باید به شورای نگهبان فرستاده شود " صریح و نص
 در این است که مصوباتی را که طبق قانون اساسی تصویب نشده است شورای نگهبان باید
 بررسی نماید و یا اینکه میتواند در مقام بیعت متن لایحه با قانون اساسی اظهار نظر کند
 نمیتواند نسبت به مفاد بیعت کل آن به لحاظ عدم مراعات قانون اساسی نظر بدهد؟
 آیا نص و صریح این است و آیا مشخص نص و صریح یا مجمل بودن قانون شورای نگهبان
 است که تفسیر قانون اساسی بمعهد او امانت یا دیگران هم میتواندند تشخیص خود
 نظر خود را بر شورای نگهبان تکمیل نمایند و به هر حال استفاده شورای نگهبان از اصل
 نود و چهار رفقانون اساسی و جمله کلیه مصوبات مجلس این است که مراد مصوباتی است که طبق
 قانون اساسی طی مراحل لازم را کرده باشد و به تصویب رسیده باشد و در مقام بیعت با قانون
 اساسی فرقی بین این نیست که مجلس لایحه ای را که نباید تصویب کند (مثل طرحی را که

پنج نفر از نمایندگان مجلس پیشنهاد کرده باشند (بررسی و تصویب کرده باشد تصویب نماید یا آنکه متن طرح یا لایحه تصویب شده مغایرت با قانون اساسی داشته باشد .
 و اما اینکه گفته شده کیفیت که نهاده شورای نگهبان بحث کلی و کلیه است نه صرفی در جوابش به همین اکتفا میشود که کدام قانون دان و عبارت فهم و صغری و کبری شناس است که با توجه به وظیفه ای که شورای نگهبان در ارتباط با تطبیق قوانین با موازین شرعی و قانون اساسی دارد متوجه نشود که شورای نگهبان اگر چه در بعضی مسائل بحث کلی و کبری مینماید در مقام تطبیق یا عدم تطبیق خصوص مواد ^{عزل} بحث صغری و جزئی است . نسبت به سایر مطالبی که در نامه تقدیمی به مقام ریاست جمهوری و نامه ای که به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده نیز ایرادات واضحی متعدداست که به ملاحظه اطالعه نامه از عرض آن خودداری میشود .
 خواهشمند است از دستور موکد منع در اجرای این لایحه شورای نگهبان را مطلع فرمائید .

دبیر شورای نگهبان
 لطیف الله صافی
 (Handwritten signature)